

סדר הכנסת ספר תורה

נכנסים לבית הכנסת עם ספרי התורה, מקיפים את הבימה (שבע פעמים) תוך כדי אמירת "אָנָּא יי הוֹשִׁיעָה נָּא" ופרק כ"ט בתהלים

מזמור לדוד הָבו לַיי בְּנֵי אֱלִים הָבו לַיי כְּבוֹד וְעֵז: הָבו לַיי כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיי בְּהַדְרַת קִדְשׁ: קוֹל יי עַל הַמַּיִם אֶל הַכְּבוֹד הַרְעִים יי עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יי בִּכְחַ קוֹל יי בְּהַדְרַת קוֹל יי שִׁבְרַ אַרְזִים וַיִּשְׁבַּר יי אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וּשְׂרִיּוֹן כְּמוֹ בֶן רְאָמִים: קוֹל יי חִצָּב לְהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל יי יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יי מִדְּבַר קִדְשׁ: קוֹל יי יַחֲלֵל אֵילוֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת וּבְהִיכְלוּ כָּלוּ אִמֹר כְּבוֹד: יי לְמַבּוֹל יֵשֵׁב וַיֵּשֵׁב יי מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

מכניסים את ספרי התורה לארון הקודש.

החזן והקהל אומרים פסוק בפסוק

אַתָּה הָרָאִתָּ לְדַעַת כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ:

לְעוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

אֵין כְּמוֹךְ בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךְ:

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו:

יְהִי שֵׁם יי מְבָרֵךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֶל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל יִטְשֵׁנוּ:

וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קִדְשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֶלְתְּךָ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

וַיְהִי נָא אֲמַרְיֵנוּ לְרָצוֹן לְפָנֶי אֲדוֹן כָּל:

פּוֹתָחִים אֶת הָאָרוֹן וּמְשִׁיכִים לוֹמַר פְּסוּק בְּפִסּוּק

וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוֹמָה יי וַיִּפְצוּ אֵיבֵיךָ וַיִּנְסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ:

קוֹמָה יי לְמַנוּחַתְךָ אַתָּה וְאָרוֹן עֲזֶךָ:

כְּהִנֵּיךָ יִלְבָּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ:

בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבַדְךָ אֶל תִּשָּׁב פְּנֵי מִשְׁיַחְךָ:

וְאָמַר בַּיּוֹם הַזֶּה הָיָה אֱלֹהֵינוּ זֶה. קוֹיֵנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יי קוֹיֵנוּ לוֹ. נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעַתּוֹ:

מְלָכוּתְךָ מְלָכוּת כָּל עוֹלָמִים. וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דוֹר וָדוֹר:

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר יי מִירוּשָׁלַיִם:

אֲב הַרְחַמִים. הִיטִיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם: כִּי בְּךָ לִבֵּד בְּטַחְנוּ. מֶלֶךְ אֵל רֵם וְנִשְׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

החזן מוציא את ספר התורה החדש מהארון ואומר עם הקהל פסוק בפסוק

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

אחד הוא אלהינו גדול אדונינו קדוש שמו:

גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו:

הקהל אומר

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: רוממו יי אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

קוראים בתורה (ללא ברכה) מ"מענה" עד "לעיני כל ישראל"

מענה אלהי קדם ומתחת זרעית עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמר: וישכן ישראל בטח בך עין יעקב אל-ארץ דגן ותירוש אף-שמי יערפו טל: אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביי מגן עזרך ואשר-חרב גאותך ויכתשו איביך לך ואתה על-במותימו תדרך: ויעל משה מערכת מואב אל-הר נבו ראש הפסגה אשר על-פני ירחו ויראהו יי את-כל-הארץ את-הגלעד עד-הן: ואת כל-נפתלי ואת-ארץ אפרים ומנשה ואת כל-ארץ יהודה עד תים האחרון: ואת-הנגב ואת-הכפר בקעת ירחו עיר התמרים עד-צער: ויאמר יי אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעה אתננה הראיתיה בעיניך ושמה לא תעבר: ונמת שם משה עבד-יי בארץ מואב על-פי יי: ויקבר אתו בני בארץ מואב מול בית פעור ולא-ידע איש את-קברתו עד היום הזה: ומשה בן-מאה ועשרים שנה במתו לא-כהתה עינו ולא-נס לחה: ויכפו בני ישראל את-משה בערכת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבן משה: ויהושע בן-נון מלא רוח חכמה כיוסמו משה את-ידיו עליו וישמעו אליו בני-ישראל ויעשו כאשר צוה יי את-משה: ולא-קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יי פנים אל-פנים: לכל-האמת והמופתים אשר שלחו יי לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל-עבדיו ולכל-ארצו: ולכל-היגד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל-ישראל:

החזן מגביה את ספר התורה וכולם אומרים (אל מול הכתב)

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: על פי יי ביד משה:

בגמר הגלילה אומר בעל הספר בטעמי הפטרה את הפסוק בישעיה פרק נ"ט פסוק כ"א

ואני זאת בריתי אותם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר-שמתי בפיה לא-ימושו מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד-עולם:

אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ, בָּרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, רֵאשִׁית צְמִיחַת גְּאֻלְתָּנוּ. הֲגֵן עָלֶיךָ בְּאַבְרַת חֶסֶדְךָ וּפְרֹשׁ עָלֶיךָ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ וּשְׁלַח אוֹרְךָ וְאַמְתַּךְ לְרֵאשִׁיָּהּ, שְׂרִיָּה וְיוֹעֲצִיָּהּ, וְתִקְנֵם בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. חֲזַק אֶת יְדֵי מְגִנֵי אֶרֶץ קְדְשֵׁנוּ, וְהַנְחִילֵם אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּעָה וְעִטְרַת נֶצְחוֹן תְּעַטְרֵם, וְנִתַּת שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וְשִׂמְחַת עוֹלָם לְיוֹשְׁבֵיהָ, וְאֶת אַחֵינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, פְּקֹד-נָא בְּכָל אַרְצוֹת פְּזוּרֵיהֶם, וְתוֹלִיכֵם מֵהֲרָה קוֹמְמִיּוֹת לְצִיּוֹן עֵירוֹךָ וְלִירוּשָׁלַיִם מְשֻׁכָּן שְׁמֶךָ, כִּפְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדְּךָ: "אִם יְהִי נִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ, וְהִבְיֵאֲךָ יי אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְרָשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירוּשָׁתָהּ, וְהִיטִבְךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאַבְתֶּיךָ." וַיַּחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וְלִשְׁמֹר אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ, וּשְׁלַח לָנוּ מֵהֲרָה בֶן דָּוִד מְשִׁיחַ צְדָקָךָ, לְפָדוֹת מַחְכֵי קֶץ יְשׁוּעַתְךָ. הוֹפֵעַ בְּהַדָּר גְּאוֹן עֵזְךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֶרֶץ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפוֹ: "יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, אָמֵן סְלָה."

תפילה לשלום חיילי צה"ל

מִי שִׁבְרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ אֶת חֵילֵי צְבָא הַגְּנָה לְיִשְׂרָאֵל, הַעוֹמְדִים עַל מְשֻׁמֵּר אֶרְצֵנוּ וְעָרֵי אֱלֹהֵינוּ מִגְּבוּל הַלְּבָנוֹן וְעַד מִדְּבַר מִצְרַיִם וּמִן הַיָּם הַגְּדוֹל עַד לְבוֹא הָעֶרְבָה בַּיַּבֶּשֶׁה בְּאוֹר וּבַיָּם. יִתֵּן יי אֶת אוֹיְבֵינוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ נִגְפִים לַפְּנִיָּהּ. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר וַיַּצִּיל אֶת חֵילֵינוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמִחֲלָה וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. יְדַבֵּר שׁוֹנְאֵינוּ תַּחְתֵּיהֶם וַיַּעֲטֵרֵם בְּכֹתֵר יְשׁוּעָה וּבְעִטְרַת נֶצְחוֹן. וַיִּקְיֵם בָּהֶם הַפְּתוּב: "כִּי יי אֱלֹהֵיכֶם הֵהֱלִיךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אֵיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם," וְנֹאמֶר אָמֵן.

החזן אומר

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ:

הקהל אומר

הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיְרַם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהַלֵּה לְכָל חֲסִידָיו לְבַנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ:

מוליכים את הספר לארון תוך כדי אמירת פרק כ"ד בתהילים

לְדוֹד מְזֻמּוֹר לַיי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תֵּבֵל וַיִּשְׁבִּי בָהּ: כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל נְהוּרוֹת יְכוֹנְנָה: מִי יַעֲלֶה בָהּ יי וּמִי יִקּוּם בְּמִקּוֹם קְדְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וּבֵר לִבָּב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשׁוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יי וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר דִּרְשׁוּ מִבְּקִשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סְלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְהִנְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי עֲזוּז וְגִבּוֹר יי גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סְלָה:

מכניסים את הספר לארון ואומרים

וּבִנְחָה יֹאמֶר: שׁוּבָה יי רַבּוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יי לְמַנוּחַתְךָ. אַתָּה וְאָרוֹן עֵזְךָ: כִּהְנִיךְ יִלְבְּשׁוּ צְדָק. וְחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוִד עַבְדְּךָ אֶל תִּשָּׁב פְּנֵי מְשִׁיחְךָ: כִּי לָקַח טוֹב נִתַּתִּי לָכֶם. תוֹרַתִּי אֶל תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ. וְתִמְכֶיָה מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הִשִּׁיבֵנוּ יי אֵלֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה. חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֹדֵם:

דברי תורה

הקהל אומרים את פרק קכ"ו בתהילים

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְיָ אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ כְּחֹלְמִים: אֲזַי מָלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אֲזַי
יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי הַגְּדִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵינּוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְיָ אֶת
שְׁבִיתֵנוּ כְּאֶפְיָקִים בְּנֹגֵב: הַזְרְעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלֹּךְ יֵלֵךְ וּבָכָה נִשְׂא מִשַּׁךְ הַזְרַע בֹּא
יְבֹא בְרִנָּה נִשְׂא אֶלְמֵתוֹ:

תפילת ערבית וסעודת מצוה